

Đêm nhạc Lê Trọng Nguyễn: Hơn 300 khách tham dự đêm ra mắt "Lá Rơi Bên Thềm" - Nguyễn Huy

Tuesday, May 30, 2006

Nhạc sư Nghiêm Phú Phi giải thích ngữ âm trong thất âm mà nhạc sĩ Lê Trọng Nguyễn đã sử dụng trong tác phẩm nổi tiếng "Nắng Chiều." (Hình: Nguyễn Huy)

WESTMINSTER, California - Đêm nhạc kỷ niệm 60 năm hoạt động âm nhạc của nhạc sĩ Lê Trọng Nguyễn vừa được gia đình và thân hữu tổ chức tại phòng sinh hoạt Nhật Báo Người Việt vào tối thứ Bảy 27 Tháng Năm, 2006 vừa qua.

Có đến gần 300 người ái mộ nhạc Lê Trọng Nguyễn đã đến tham dự chật cả phòng sinh hoạt. Từ lúc 6 giờ 30 khách tham dự đã đến khá đông và được giới thiệu đĩa nhạc Collection #2 "Lá rơi bên thềm" của người nhạc sĩ tài hoa, tác giả bản "Nắng chiều" vào giữa thập niên 1950, một bản nhạc không chỉ làm say mê người Việt trong nước mà còn được thưởng ngoạn ở nhiều nước Đông Nam Á như Hồng Kông, Đài Loan và Đại Hàn...

Theo Y Sa, người bạn trẻ trong VAALA giới thiệu chương trình, thì nhạc sĩ Lê Trọng Nguyễn sinh ở Quảng Nam đã sáng tác nhạc rất sớm, từ năm 1946. Bản nhạc Sóng Đà Giang là một trong những tác phẩm của ông được phổ biến khá rộng tại Pháp. Sau năm 1975, ông sống ẩn dật, bằng nghề làm đàn. Ông có viết một tập "Nghệ thuật viết nhạc" nhưng chưa kịp in thì đã mất.

Trong dịp này bà Lê Trọng Nguyễn đã lên cảm tạ mọi người yêu nhạc Lê Trọng Nguyễn đã đến tham dự, cảm ơn anh chị em nghệ sĩ, Nhật Báo Người Việt đã hỗ trợ cho buổi tổ chức này. Bà Lê Trọng Nguyễn cũng giới thiệu đêm nhạc hôm nay, ngoài ban nhạc Star Band còn có các ca sĩ cả chuyên nghiệp cũng như tài tử.

Nhắc về người nhạc sĩ tài hoa này, thường ai cũng nhớ ngay đến bản nhạc "Nắng chiều", một bản nhạc đã thấm sâu lòng người nghe không chỉ đối với người Việt. Nhà văn Trúc Chi, một người bạn của nhạc sĩ cho biết một số chuyện liên quan đến bản nhạc bất hủ này. Ông kể: "Khi Lê Trọng Nguyễn viết Nắng Chiều, ông mới chỉ có 20 tuổi, cái tuổi của yêu đương mặn nồng, tha thiết đầy lãng mạn. Nhưng để viết được bản nhạc làm thấm đậm lòng người ấy thì theo Lê Trọng Nguyễn cho biết, trước đó nhạc sĩ đã bị một tà áo vương vất trong nắng của một buổi chiều ở Hội An. Hình ảnh lãng mạn đó đã nằm sâu trong tiềm thức của nhạc sĩ để dậy lên sự vương vấn kết nên thành những dòng nhạc Nắng Chiều khi ít năm sau nhạc sĩ lại bắt gặp một tà áo bay trong sân Cung An Định, Huế. Chỉ trong có 30 phút, ý nhạc tuôn tràn khởi hứng từ tà áo thiếu nữ Việt Nam tung bay trong nắng chiều. Nhạc sĩ sau đó có cho biết "Mình ngồi chỗ đó, chỉ trong 30 phút thì viết xong và cảm thấy như trả được một món nợ nó đeo mình trong bao nhiêu năm..."

Sau khi kể câu chuyện có liên quan đến việc sáng tác bản nhạc của Lê Trọng Nguyễn, nhà văn Trúc Chi đã đi tìm cái duyên rũ của bản nhạc trên phương diện lời nhạc. Ông nói: "Trong bản nhạc này, cái hư cấu và thực tế nó đan vào nhau qua kỹ thuật ngôn ngữ mà Lê Trọng Nguyễn sử dụng. Chính cái kỹ thuật sử dụng ngôn ngữ ấy làm cho chúng ta hát lên nó cứ tuôn ra dễ dàng. Hãy lấy câu 'duyên ghé về đâu' trong bản nhạc mà xem, ta thấy gì trong cái âm hưởng của ngôn ngữ. Về đâu? Phải

chẳng là một băng khuâng man mác tuyệt vời làm cho chúng ta cả khi nghe cũng như khi hát đều cảm thấy như trôi đi trôi mãi trong dòng nhưng nhớ mênh mông.”

Đến nhạc sư Nghiêm Phú Phi, thì bản Nắng Chiều của Lê Trọng Nguyễn lại được soi rọi qua nhạc lý. Ông đến bên cây dương cầm, vừa đàn vừa phân tích rằng Lê Trọng Nguyễn đã tài tình dùng ngũ âm của Phương Đông lồng chéo vào thất âm của Phương Tây tạo nên dòng nhạc phong phú mà vẫn giữ được bản sắc của tình cảm Việt Nam. Và nhạc sư Nghiêm Phú Phi kết luận: “Nét nhạc của Nắng Chiều rất điêu luyện.”

Nhạc sư Nghiêm Phú Phi cũng kể câu chuyện vào năm 1960, ông có dịp qua Hồng Kông, bỗng giật mình khi ngang qua một tiệm bán nhạc, thấy bản Nắng Chiều được phát để quyến dụ khách hàng. Ông dừng lại nghe thì thấy bản nhạc được trình bày bằng lối hòa âm khác với lối hòa âm ông thường nghe ở Sài Gòn. Ông cảm thấy rất hãnh diện.

Sau những phút nhắc nhớ đến một bản nhạc Việt được các nước Á Châu phổ biến rộng, đêm nhạc Lê Trọng Nguyễn được tiếp nối với 12 ca khúc của Lê Trọng Nguyễn qua các giọng ca trang trọng của Mai Hương, Quỳnh Giao, Xuân Thu và các thần hũu tài tử như Phạm Anh Dũng, Bác Sĩ Trương Minh Cường, Thiên Nga, Vũ Trung Hiền, Ngọc Vân...

Sáu mươi năm nhắc lại nhạc Lê Trọng Nguyễn, người ta vẫn còn bồi hồi xúc động khi được nghe lại “Nắng chiều” để hình như vẫn còn thổn thức với câu “anh nhớ xót xa dưới tre La Ngà” “vì “Mây lướt thướt trôi khi nắng vương đôi, nhớ em dịu hiền, nắng chiều ngừng trôi...”

Một điều khác nữa như một số người còn cho rằng bản “Nắng chiều” như đã khẳng định cho một giai đoạn khởi đầu một nền âm nhạc phong phú của miền Nam trong suốt những năm tháng phải chịu đựng một cuộc chiến tàn khốc.